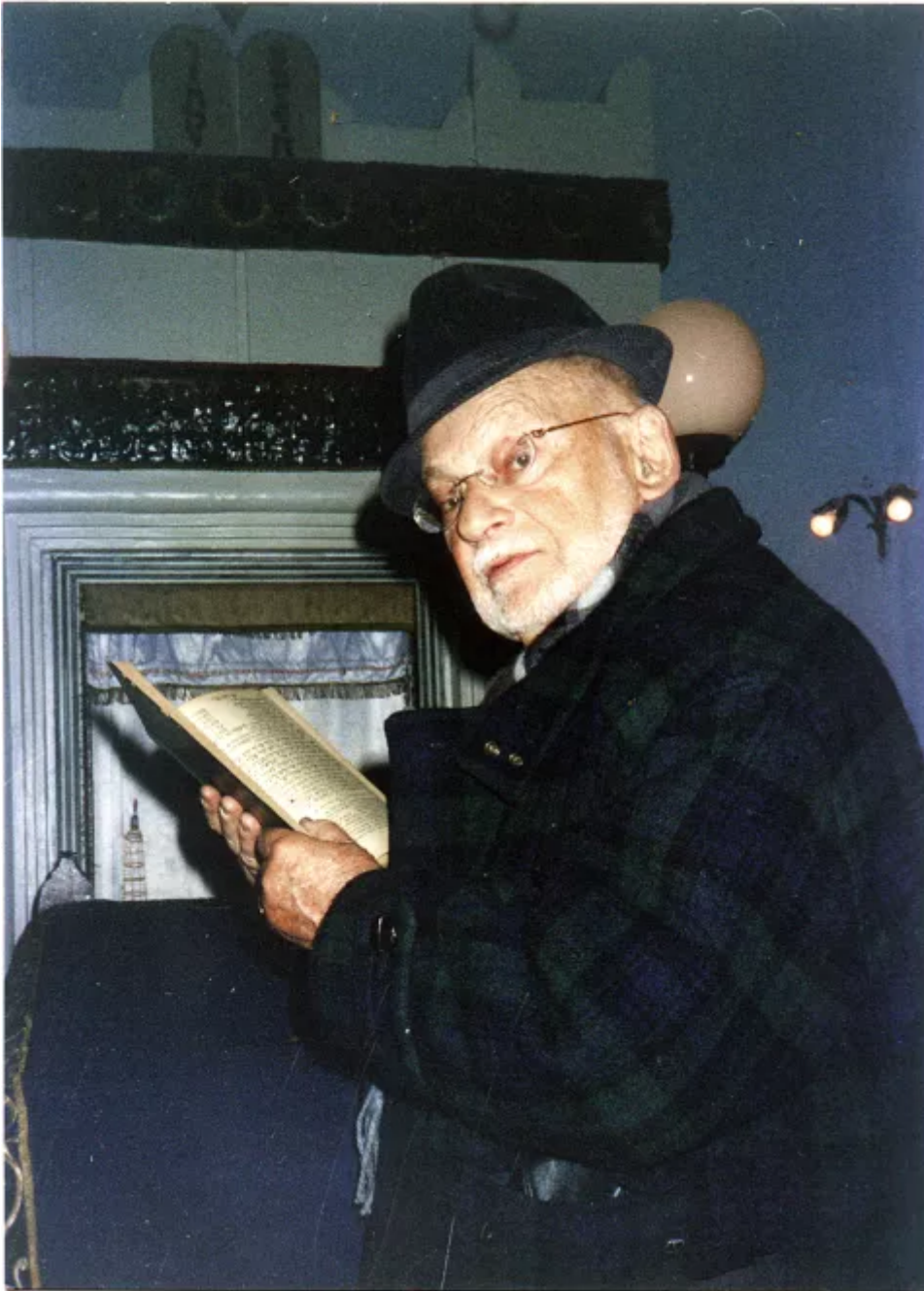

M. M. I. A Szombathelyi Imaházban

Ez 2002-ben Szombathelyen az ottani imaházban készült rólam.

Egyáltalán nem jártam templomba. Egészen most, a legutolsó időkig. És most, öt éve, hat éve ébredtem rá, hogy én zsidó vagyok. Úgy ébredtem rá, hogy ez a Csoóri-, Csurka-féle banda rehabilitálta az antiszemitizmust [Csoóri Sándor (1930), költő, író, dramaturg, 1992-2000 között a Magyarok Világszövetségének elnöke. Csurka István (1934), író, a MIÉP elnöke. - A szerk.]. De ez nem lett volna elég. Négy éve egy volt munkahelyi barátommal, egy egyetemi tanárral, akinek a fia akkor olyan tizenhat éves volt, és a Lauder [Lauder Javne zsidó közösségi iskola] iskolába járt, elmentem az irodalmi foglalkozásra. Előre nem tudtam semmit. A ma már Nobel-díjas Kertész volt az előadó. Róla se tudtam semmit. Jó előadás volt, és csodálatos volt ez a Lauder iskola. Olyan volt, mint Amerikában a zsidó egyetem. Ez a Lauder olyan volt, mint a Brandeis Egyetem Bostonban,

olyan volt, hogy fölébredt bennem a dolog, hogy zsidó vagyok. És nemigen jártam én akkoriban itthonról sehová. Begubózva voltam. Részt vettem ezen a foglalkozáson. Mondtam ennek a barátomnak, hogy szívesen elmennék máskor is: "Szóljál, hogyha ilyen van!" Mondta nekem, hogy van a Bálint Ház. [Bálint Zsidó Közösségi Ház, 1994-ben alapították. Működését az Amerikai Joint és a MAZSIHISZ támogatja. - A szerk.] Ezen belül van a Salom klub. Odaadta ennek a Salom klubnak a hírlevelét. Ott rendszeresen vannak viták. Van könyvtár, vannak újságok. Ezt mesélte róla. Elintézte, hogy küldjék nekem a továbbiakban a meghívószerű programfüzetét.

Én pedig elkezdtem járni a Bálint Házba, a Salom klubba. Egy nagyszerű asszony, egy kiváló ember volt a vezetője, egy fölkészült szociológus, emberszerető, művelt asszony, és ő megnyert engem ennek a klubnak. Rendszeresen szervezett csoportos kirándulást. Voltunk Kőszegen, voltunk Szentendrén, Szarvason. Bementek a templomba. Én is bementem velük. Mostan ment nyugdíjba ez a csodálatos asszony. Ameddig ő ott volt, majdnem mindennap, egy héten többször is bent voltam. Hát mostan kedden megyek meg pénteken, amikor ott oszteoporózisos [csontritkulás] torna van. Az esti előadásokra meg vitákra mostanában nem megyek. Nem is lustaság, hanem fáradtság inkább.

Jártam a zsinagógába itt, a kerületben. Abbahagytam, mert jött egy fiatal, tudálékos rabbi. S az elkezdett prédikálni, s én azon a véleményen vagyok, hogy ne álljon senki közém meg az Úr közé. Úgyhogy amikor ez odajött, akkor én abbahagytam a látogatást. Úgyhogy nem járok most templomba, de meggyőződéses büszke zsidó vagyok.